

אגדה מערבית פרועה

מאת דניאל

פרויקט המחזאים #9

דראפט 3

דמויות:

ג'קי פלדמן קייב {המחורר}

סאינט ווילסון {המלאך}

הטרובדור/ ויני המוזג

הטרובדור: {לבוש בבגדי קאובוי ומאחורי הבאר}

"הרשו לי לרגע לספר על מקום אחר, לא פה.

עיירה קטנה במערב הפרוע, העונה לשם פרסקו

ושם בעיירה, צרה נוראית

לא מכבר הגיע פושע

ובכוח אקדחו

טרור השליט

ובכולם הוא פוגע

ושמו, כבר יודע כל מפגר

הוא לא אחר מ..

המחורר..."

קהל נכבד, אני מבקש ממכם יפה שבכל פעם שאשיר "המחורר" תצטרפו אליי
בשירה.

נחזור קצת אחורה ברשותכם

"ושמו, יודע כל מפגר

הוא לא אחר מ...

המחורר"

יפה מאוד. בואו נמשיך

"הוא ירה בזבן

הוא ירה בזונה

אפילו בסוסו הוא ירה

הוא ירה במי שדיבר אליו

הוא ירה גם במי שבכה

ועכשיו הגיע שריף חדש

שריף שאין בו מורא

אדם צדיק, יחידי בדורו

אפילו יותר טוב ממך.

ודבר ראשון אחרי שענד הכוכב

עלה על סוסו ומיהר

למקום היחידי שבו ידע שיפגוש את...

המחורר"

המסבאה של ויני בוקס. המקום ריק ורק ויני עומד מאחורי הבר
. נכנס סאינט ווילסון. עומד ובוהה בויני.

ויני: אז אתה החדש!

ווילסון: נכון.

ויני: בהצלחה.

ווילסון: תודה.

ויני: הקודם שרד שלושה ימים.

ווילסון: אני לא הוא.

ויני: אז מי אתה? שאדע איזה שם לרשום על המצבה.

ווילסון: סאינט ווילסון!

ויני: המלאך?

ווילסון: ככה אומרים.

ויני: זכות גדולה. מה אני יכול להביא לך?

ווילסון: אני בתפקיד.

ויני: תרשה לי להזמין אותך לכוסית רום!

ווילסון: בתפקיד!

ויני: תגיד, מה שאומרים, זה נכון? באמת חיסלת לבד את כנופיית בילי באנג על כל שבעת אנשיה?

ווילסון: אני עוד על הרגליים, בילי לא!

ויני: וטוב שכך. {פאזזה שבה ווילסון ממשיך לבהות בויני} איך אני יכול לעזור שריף?

ווילסון: אתה משכיר חדרים פה למעלה!

ויני: אמת.

ווילסון: את אחד החדרים האלה משכיר מישהו שאני צריך!

ויני: מי שריף?

ווילסון: המחורר.

ויני: המחורר?

ווילסון: לא שמעת טוב?

ויני: הוא לא פה!

ווילסון: הוא כן.

ויני: הוא לא.

ווילסון: אני יודע שהוא פה.

ויני: אתה בכלל יודע איך הוא נראה?

ווילסון: אני לא רוצה לזיין אותו. רק לחסל אותו.

ויני: הוא הלך. לפנות בוקר יצא על הסוס לדקוטה!

ווילסון: {שולף אקדח ומצמיד לרקה של ויני} אני יודע אתה מפחד ממנו אבל תאמין לי שאני הרבה יותר מפחיד.

ויני: אני מאמין לך.

ווילסון: אני יכול להאשים אותך בסיוע לפשע...לשים פרס על הראש שלך... רוצה?

ויני: לא!

ווילסון: אז אתה תעזור לי.

ויני: איך?

ווילסון: אתה תיקח את האקדח זה ובמקרה שמשוה משתבש. אני רוצה שתשתמש בו!

ויני: אני מוזג פשוט שריף. לא אקדחן.

ווילסון: אף אחד לא נולד אקדחן.

ויני: אתה בטח חושב שהשתגעת!...

ווילסון: ואם אגיד לך שיש על הראש שלו 10,000 דולר? ושאם אתפוס אותו תקבל טיפ מכובד?

ויני: {לוקח את האקדח} בבקשה שריף. ששום דבר לא ישתבש!

ווילסון: אני אשתדל! {קורא למחורר} "ג'קי פלדמן קייב, הידוע בכינויו המחורר. כאן סאינט ווילסון, הממונה החדש על החוק בפרסקו. על פי צו מדינה, אתה מואשם במעל 12 מקרי רצח בתחום השיפוט שלי. ידוע לכל כי רצחת את אייזק בוקס, השריף הקודם וסגנו ברחוב הראשי של פרסקו. על ראשך ישנו פרס של 10,000 דולרים. חי או מת. אני מצווה עלייך לרדת למטה, לא חמוש ובידיים מורמות אם אתה רוצה לראות את הבוקר מחר. בוא נעשה את זה יפה ונקי. יש לך על הידיים מספיק דם. אני מבטיח לך שתיאסר ללא פגע. ואני מבטיח לך שזאת האפשרות היחידה שלך לצאת מפה חי. ג'קי פלדמן קייב, אתה שומע מה אני מדבר אלייך? {פאזזה} לפי השם שבנית לעצמך לא חשבת שאתה פחדן!

המחורר: {מחויץ במה} חבל שלא אמרו לי ש"המלאך" מגיע. הייתי יכול להתאפר בהתאם.

ווילסון: בוא למטה בידיים מורמות. לא אבקש פעם נוספת!

המחורר: קצת סבלנות שריף. אני שם מגפיים.

טרובדור: "או אה, הנה זה בא .

המפגש הגורלי

בין סאינט ווילסון "המלאך"

וג'קי פלדמן האימתני

האחד שומר את החוק

ושני את החוק פורע

את המתח ניתן לחתוך בסכין

או בעצם צריך פה מצ'טה.

אח הס. זה הזמן לסתום

אין עוד מקום לדבר

התכוננו לפגוש את האיום מכולם, לפגוש את

המחורר"

שומעים צעדים שיורדים מכיוון המדרגות לבמה. מופיע המחורר בתחתונים, מגפיים, חגורה עליה מוחזק אקדח וכובע. הוא יורד לאט לאט במדרגות ונעמד מול ווילסון.

ווילסון: ג'קי פלדמן קייב.

המחורר: סאינט ווילסון.

ווילסון: "המחורר".

המחורר: "המלאך".

ווילסון: שלוש שנים אני אחריך קייב. היום יסתיים מסע ההרג שלך!

המחורר: אם הוא צריך להסתיים היום. הוא יסתיים היום.

ווילסון: בחרת להביא אתך אקדח!

המחורר: אדם בלי אקדח הוא אדם מת! לא ככה?

ווילסון: אז אתה הולך לגרום לי לעבוד קשה?

המחורר: לא יהיה לך מספיק זמן לעבוד קשה.

ווילסון: שמעתי שאתה שולף מהר!

המחורר: גם לך יצא שם לא רע.

ווילסון: אם כך בו נבדוק מי מאתנו מהיר יותר. נצא החוצה.

המחורר: אני לא יוצא.

ווילסון: אלה החוקים!

המחורר: אני לא חי על פי החוקים שלך, ווילסון.

ווילסון: אם כך, מה?

המחורר: נערוך את הקרב כאן!

ויני: כאן?

המחורר: כן ויני. כאן.

ווילסון: כרצונך.

המחורר: אתה יודע ווילסון?

ווילסון: מה?

המחורר: אני יודע עלייך משהו שאתה לא יודע!

ווילסון: מה?

המחורר: מי רצח את אבא שלך!

ווילסון: אני יודע מי רצח את אבא שלי. ביילי באנג רצח אותו ועל זה הוא שילם תמחיר.

המחורר: זה היה מישהו אחר!

ווילסון: לא יכול להיות.

המחורר: יש לי הוכחה!

ווילסון: תראה!

המחורר: אם אגלה לך מי רצח את אבא שלך, תיתן לי ללכת? אני אמשיך האלה. אם תרצה, תוכל להמשיך לרדוף אותי... אבל חצי יום אחרי. אם תתפוס אותי, הרווחת כפליים!

ווילסון: אני לא יכול לתת לך ללכת!

המחורר: אז לעולם לא תדע.

ווילסון: חצי יום?

המחורר: ולא דקה פחות.

ווילסון: מסכים!

המחורר: תבטיח!

ווילסון: מבטיח. {המחורר מוציא טבעת וזורק אל ווילסון. ווילסון תופס ומסתכל עליה} זאת הטבעת של אבא שלי. {שולף את האקדח על המחורר. גם המחורר שולף אקדח. שניהם עומדים זה מול זה עם אקדחים שלופים}

המחורר: אהההה. הבטחת!

ווילסון: למה?

המחורר: חשבתי שאתה איש מילה!

ווילסון: שאלתי למה!

המחורר: היה לו משהו שרציתי.

ווילסון: מה?

המחורר: כבוד.

ווילסון: הוא זכה בו בזכות מעשים טובים.

המחורר: נכון. אבא שלך היה השריף שכולם אהבו. השריף שכולם ידעו שאם הוא בסביבה אפשר להיות רגועים ואני? אותי אף אחד לא ספר. אף אחד לא התייחס אליי. חייתי מהיד לפה. התחננתי מאנשים למקום שינה. נמאס לי. ידעתי שאני צריך לעשות משהו דרמטי בשביל להתחיל לקבל כבוד בעולם הזה. ידעתי שהחוקים שלכם לא מתאימים לי אז התחלתי לשבור אותם. ותראה אותי היום... אין אחד ברדיוס של מאה מייל שלא יודע מי זה מחורר.

ווילסון: הוא היה בן אדם טוב

המחורר: ותראה איזה פלא. גם אנשים טובים מתים.

ווילסון: אנחנו נעשה את הדו קרב עכשיו.

המחורר: אבל הבטחת!

ווילסון: אז הבטחתי!

המחורר: תראה איך היד שלך רועדת... אתה לא תצליח לפגוע בי.

ווילסון: נחיה ונראה.

המחורר: אתה מאוד מאכזב אותי ווילסון. נותן ככה לרגשות שלך לשלוט בך.

ווילסון: בספירה מ10!

המחורר: ויני יספור!

ויני: אני?

ווילסון: תספור!

ויני: {לקהל} תעזרו לי? {ווילסון עומד בצד אחד והמחורר בצד שני של הבמה. בניהם מאחורה עומד ויני. הם מכניסים את האקדחים שלהם לחגורות ונעמדים בהיכון לשליפה}

עשר, תשע, שמונה, שבע. {המחורר שולף את האקדח ויורה בוילסון שקורס לרצפה ומת} מה עשית? ירית לפני הזמן.

המחורר: כבר אמרתי שאני לא חי לפי החוקים של ווילסון.

ויני: הוא נתן לי אקדח!

המחורר: ו?

ויני: אמרתי לו שאני לא אקדח!

המחורר: אם אמרת, אמרת.

ויני: מה לעשות אתו {בהתייחס לשריף}?

המחורר: לא יודע מה תעשה אתו ואבל לי אתה יכול לעשות כוסית טקילה!

ויני: {הולך ומוזג כוסית טקילה ומניח על הבאר} בבקשה!

המחורר: ויני!

ויני: מה?

המחורר: אתה יודע מה מוסר ההשכל של כל הסיפור הזה?

ויני: לא להתעסק עם המחורר?

המחורר: {צוחק} אני אוהב את זה. אבל זה לא זה!

ויני: אז מה?

המחורר: אין לי מושג והאמת, גם לא ממש מעניין אותי. {שותה את הצ'ייסר} האקדח ויני! {ויני נותן לו את האקדח. הוא קם והולך אל סאינט ווילסון ולוקח ממנו את הטבעת. הוא נשאר שנייה להסתכל עליו ועולה חזרה למעלה.}

הטרובדור: ובכן רבותיי נגמר הסיפור

לצערי אין יותר מזה

ואולי הוא נגמר מעט משונה

ממה שהיה מצופה

ואם בכל זאת אתאמץ חזק

להביא איזו תובנה

אשר פה מסתתרת עמוק

בתוך המעשייה

האחד על גבו שוכב

השני עודנו עומד

אז אולי לפעמים צריך שבור ת'חוקים

בשביל להיות האחד ששורד.